

НАРЕДБА

за определяне размера на местните данъци на територията на община Девин

Глава първа

Общи положения

Чл.1. С тази наредба се уреждат отношенията, свързани с определяне размерите на местните данъци на територията на община Девин.

Чл.2. В общинските бюджети постъпват следните местни данъци:

1. Данък върху недвижимите имоти;
2. Данък върху наследствата;
3. Данък върху даренията;
4. Данък при възмездно придобиване на имущества;
5. Данък върху превозните средства;
6. Патентен данък;
7. Туристически данък;
8. Данък върху таксиметров превоз на пътници;
9. Други местни данъци, определени със закон.

Чл.3. (1) Размерите на местните данъци по чл. 2 се определят с тази наредба при условията, по реда и в границите, определени в Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ);

(2) Когато до края на предходната година общинския съвет не е определил размера на местните данъци за текущата година, местните данъци се събират на базата на действащия размер към 31 декември на предходната година;

(3) Не се допускат изменения в приетите от общинския съвет размер и начин на определяне на местните данъци в течение на годината.

Чл.4. Местните данъци се заплащат в брой в касите на общинската администрация или безкасово по съответната сметка.

Чл.5. (1) Установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служители на общинската администрация, определени със заповед на кмета на общината, по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. Обжалването на свързаните с тях актове се извършва по същия ред.

(2) Невнесените в срок данъци по този закон се събират заедно с лихвите по Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания. Принудителното събиране се извършва от публични изпълнители по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс или от съдебни изпълнители по реда на Гражданския процесуален кодекс.

Чл.6. Общинският съвет определя условията и реда за информиране и обсъждане с гражданите и бизнеса на предложения за определяне размерите на местните данъци.

Глава втора
Местни данъци

Раздел I

Данък върху недвижимите имоти

Чл.7. (1) С данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на страната поземлени имоти, сгради и самостоятелни обекти в сгради в строителните граници на населените места и селищните образувания, както и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл. 8, т. 1 от Закона за устройство на територията и след ромяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон.

(2) Не се облагат с данък поземлените имоти, заети от улици, пътища от републиканската и общинската пътни мрежи и железопътната мрежа, до ограничителните строителни линии. Не се облагат с данък и поземлените имоти, заети от водни обекти, държавна и общинска собственост.

(3) Не се облагат с данък земеделските земи и горите, с изключение на застроените земи - за действително застроената площ и прилежащия ѝ терен.

(4) Не се облагат с данък недвижимите имоти с данъчна оценка до 1680 лв. включително.

Чл.8. (1) Данъчно задължени лица са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти.

(2) Собственикът на сграда, построена върху държавен или общински поземлен имот, е данъчно задължен и за този имот или съответната част от него.

(3) При учредено вещно право на ползване данъчно задължен е ползвателят.

(4) При концесия данъчно задължен е концесионерът.

(5) За имот – държавна или общинска собственост, данъчно задължено е лицето, на което имотът е предоставен за управление.

Чл.9. (1) Когато върху облагаем недвижим имот правото на собственост или ограниченото вещно право на ползване е притежание на няколко лица, те дължат данък съответно на частите си.

(2) Всеки от собствениците на имота, съответно от съпритежателите на ограничението вещно право на ползване, може да плати данъка за целия имот за сметка на останалите.

Чл.10. Данъкът се заплаща независимо дали недвижимите имоти се използват или не.

Чл.11. (1) За новопостроените сгради и постройки, които не подлежат на въвеждане в експлоатация по реда на Закона за устройство на територията собственикът уведомява за това писмено в 2-месечен срок общината по местонахождението на имота, като подава данъчна декларация за облагане с годишен данък върху недвижимите имоти.

(2) Не се подават данъчни декларации за облагане с годишен данък за

новопостроените сгради, подлежащи на въвеждане в експлоатация по реда на Закона за устройство на територията. Необходимите данни за определяне на данъка на новопостроените сгради и/или на самостоятелни обекти в тях се предоставят на служителите по чл. 4, ал. 1 от ЗМДТ от възложителя на строежа след завършването на сградата в груб строеж по образец, определен от министъра на финансите.

(3) Не се подават данъчни декларации за облагане с годишен данък за имотите и ограничените вещни права, придобити по възмезден или безвъзмезден начин по раздел трети от тази глава.

(4) За новопостроен или придобит по друг начин имот или ограничено вещно право на ползване в срока по ал. 1 предприятията подават информация за отчетната стойност и други обстоятелства, имащи значение за определянето на данъка.

(5) При преустройство и при промяна на предназначението на съществуваща сграда или на самостоятелен обект в сграда, както и при промяна на друго обстоятелство, което има значение за определяне на данъка, данъчно задължените лица уведомяват общината по реда и в срока по ал. 1.

(6) При придобиване на имот по наследство декларацията по ал. 1 се подава в срока по чл. 32 от ЗМДТ. В случай че не е подадена данъчна декларация по ал. 1 от наследниците или заветниците, след изтичането на срока по чл. 32 от ЗМДТ служителят по чл. 4, ал. 1 от ЗМДТ образува партия за наследения недвижим имот въз основа на данните, налични в общината и в регистъра на населението.

(7) Подадената декларация от един съсобственик, съответно ползвател, ползва останалите съсобственици или ползватели.

(8) Не се изисква подаване на данъчна декларация, когато промяната в обстоятелствата, имащи значение за определяне на данъка, са удостоверени от общината в случаите на търпимост на строежите, в изпълнение на Националната програма за енергийна ефективност на многофамилни жилищни сгради или в качеството ѝ на възложител по Закона за устройство на територията. Служител от общинската администрация отразява служебно настъпилите промени в техническите характеристики на имота.

Чл.12. (1) За новопостроените сгради или части от сгради се дължи данък от началото на месеца, следващ месеца, през който са завършени.

(2) При прехвърляне на собствеността на имота или при учредяване на ограничено вещно право на ползване приобретателят дължи данъка от началото на месеца, следващ месеца, през който е настъпила промяната в собствеността или ползването, освен ако данъкът е платен от прехвърлителя.

(3) Завършването на сграда или на част от нея се установява с удостоверение за въвеждане в експлоатация или разрешение за ползване, издадени по реда на Закона за устройство на територията, както и с удостоверение по чл. 54а, ал. 3 от Закона за кадастъра и имотния регистър.

(4) Органите, издаващи документите по ал. 3, предоставят служебно по един екземпляр от тях на отдел „Местни данъци и такси“ в Общинска администрация –

Девин в едноседмичен срок от издаването им.

(5) Данъкът по ал. 1 се дължи и в случаите, когато в двегодишен срок от завършването на сградата в груб строеж, съответно – в едногодишен срок от съставяне на констативен акт по чл. 176, ал. 1 от Закона за устройство на територията, сградата не е въведена в експлоатация или не е издадено разрешение за ползване.

(6) Лицето, упражняващо строителен надзор, или техническият ръководител – за строежите от пета категория, предоставя екземпляр от съставения констативен акт по чл. 176, ал. 1 от Закона за устройство на територията на отдел „Местни данъци и такси“ в Общинска администрация – Девин в едноседмичен срок от съставянето му.

(7) Завършването на сградата в груб строеж се установява по реда на чл. 181, ал. 2 от Закона за устройство на територията. Обстоятелствата по ал. 5 се установяват с констативен акт, съставен от служители на общината. Актът се съобщава на данъчно задълженото лице, което може да оспори констатациите в акта в 7-дневен срок от уведомяването.

Чл.13. (1) Данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти по чл. 10, ал. 1 от ЗМДТ към 1 януари на годината, за която се дължи.

(2) При промяна на данъчната оценка на имота през годината данъкът се определя върху новата оценка от месеца, следващ месеца на промяната. Не се прилага за нежилищни имоти, които са собственост на предприятия или върху които им е учредено ограничено вещно право на ползване. В случаите на промяна от общинския съвет на границите на зоните в населените места и категориите на вилните зони или на населените места, данъкът се определя върху новата данъчна оценка от 1 януари на следващата година.

Чл.14. Данъчната оценка на недвижимите имоти на гражданите се определя по норми съгласно Приложение № 2 от ЗМДТ, в зависимост от вида на имота, местонахождението, площта, конструкцията и овехтяването и се съобщава на данъчно задължените лица.

Чл.15. (1) Данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията е по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка, съгласно Приложение № 2 от ЗМДТ, а за жилищните имоти на предприятията - данъчната им оценка съгласно Приложение № 2 от ЗМДТ.

(2) Данъчната оценка на недвижимите имоти, върху които е учредено право на ползване на предприятие, е отчетната им стойност по баланса на собственика или данъчната оценка съгласно Приложение № 2 от ЗМДТ, а за жилищните имоти - данъчната оценка съгласно Приложение № 2 от ЗМДТ.

(3) Данъчната оценка на имотите по чл. 11, ал. 2 от ЗМДТ, върху които са построени сгради на предприятия, се определя съгласно нормите по Приложение № 2 от ЗМДТ.

(4) При липса на счетоводни данни данъчната оценка се определя от служител на общинската администрация за сметка на данъчно задълженото лице. В тези случаи служителят на общинската администрация може да ползва и вещи лица.

Чл.16. Размерът на данъка върху недвижимите имоти се определя в размер на 2 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот.

Чл.17. От заплащане на данък се освобождават лицата за имотите, определени в чл. 24 от ЗМДТ.

Чл.18. (1) За имот, който е основно жилище, данъкът се дължи с 50 на сто намаление.

(2) За имот, който е основно жилище на лице с намалена работоспособност от 50 до 100 на сто, данъкът се дължи със 75 на сто намаление.

(3) В случай, че е установено деклариране на повече от едно основно жилище, облекченията по ал. 1 и 2 не се прилагат и данъкът, определен по чл. 16, се дължи в пълен размер за всяко от жилищата и за периода, в който едновременно са декларирани като основни жилища.

Чл.19. Необходимо условие за определяне на данъка е наличието на подадена данъчна декларация по чл. 14 от ЗМДТ.

Чл.20. При промяна на обстоятелство, което има значение за определяне на данъка по чл. 18, лицата предявяват правото си за ползване на данъчно облекчение чрез данъчна декларация, която подават в срока по чл.14, ал.1 от ЗМДТ.

Чл.21. (1) Данъкът върху недвижимите имоти се плаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни, и до 31 октомври на годината, за която е дължим.

(2) На предплатилите до 30 април за цялата година се прави отстъпка от 5 на сто.

Чл.22. Данъкът върху недвижимите имоти постъпва в приход на бюджета на общината и се заплаща по един от следните начини:

1. в брой или с дебитни и кредитни карти чрез ПОС терминал, в касите на общината, отдел „Местни данъци и такси“, гр. Девин, ул. „Васил Левски“ №1;
2. по банков път – по банковата сметка на общината;
3. с пощенски запис.

Раздел II

Данък върху наследствата

Чл.23. (1) С данък върху наследствата се облагат наследените по закон или по завещание имущества в страната или в чужбина на български граждани, както и имуществовата в страната на чуждите граждани.

(2) Имуществовата на лица без гражданство се облагат като имуществовата на български граждани, ако постоянното им местопребиваване е на територията на страната.

Чл.24. (1) Наследственото имущество включва притежаваните от наследодателя движими и недвижими вещи и права върху такива вещи, както и другите му имуществени права, вземания и задължения към момента на откриване на наследството, освен ако със закон е предвидено друго.

(2) Като наследствено се облага и имуществовата, което се получава в случай на смърт на наследодателя непосредствено от трето лице въз основа на сключен от

наследодателя договор.

(3) Алинея 2 не се прилага, ако договорът е сключен в изпълнение на задължение по закон.

Чл.25. (1) Данъкът върху наследството се заплаща от наследниците по закон или по завещание, както и от заветниците.

(2) Данък върху наследството не се заплаща от преживелия съпруг и от наследниците по права линия без ограничения.

Чл.26. (1) При откриване на наследство данъчно задължените лица по чл. 25 или техните законни представители са длъжни в срок от 6 месеца да подадат декларация по чл. 32 от ЗМДТ в общината по последното местожителство на наследодателя, а ако последният е имал местожителство в чужбина – по местонахождението на по-голямата част от имуществото му в страната.

Чл.27. Наследственото имущество, с изключение на освободеното от данък, се оценява съгласно чл. 33 от ЗМДТ.

Чл.28. (1) Облагаемата наследствена маса се разделя на наследствени дялове, като за всеки наследник се определя дял по реда на Закона за наследството .

(2) Наследствените дялове се увеличават, съответно намаляват, със стойността на заветите, оценени по реда на чл. 33 от ЗМДТ.

Чл.29. Данъкът се определя поотделно за всеки наследник или заветник, както следва:

1. за братя и сестри и техните деца – **0,7** на сто за наследствен дял над 250 000 лв.;

2. за лица, извън посочените в т. 1 – **5** на сто за наследствен дял над 250 000 лв.

Чл.30. Освобождават се от данък върху наследство имущества определени в чл. 38 и чл. 39 от ЗМДТ.

Чл.31. (1) Данъкът се определя и се съобщава на всеки наследник или заветник поотделно по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(2) На основата на данъчната оценка, послужила за определяне на данъка по ал. 1, служителят от общинската администрация определя дължимия годишен данък и го съобщава на всеки наследник или заветник.

Чл.32. Данъкът се плаща в 2-месечен срок от връчване на съобщението.

Раздел III

Данък при придобиване на имущества по дарение и по възмезден начин

Чл.33. (1) Обект на облагане с данък са имущества, придобити по дарение, както и недвижимите имоти, ограничените вещни права върху тях и моторните превозни средства, придобити по възмезден начин.

(2) Подлежат на облагане с данък в размер на данък дарение и безвъзмездно придобитите по друг начин имущества, както и погасените чрез опрощаване задължения.

(3) Данък при възмездно придобиване на имущества се дължи и при

придобиване на недвижими имоти и ограничени права върху тях по давност.

(4) Алинея 1 не се прилага за моторни превозни средства, които не са регистрирани за движение в страната.

(5) Алинея 2 не се прилага, ако прехвърлянето е в изпълнение на задължение по закон или въз основа на акт на Министерския съвет за безвъзмездно предоставяне на имущества на инвеститори по приоритетни инвестиционни проекти.

(6) Не се облагат с данък имуществовата, придобити по дарение между роднини по права линия и между съпрузи.

Чл.34. Данъкът се заплаща от лицата по чл. 45 от ЗМДТ.

Чл.35. Основа за определяне на данъка е оценката на имуществото в левове към момента на прехвърлянето, а при давност – към момента на издаване на акта, удостоверяващ право на собственост, който подлежи на вписване.

Чл.36. (1) При дарение на имущество, както и в случаите по чл. 44, ал.2 от ЗМДТ, данъкът се начислява върху оценката на прехвърляното имущество в размер на:

1) **0.7** на сто - при дарение между братя и сестри и техните деца;

2) **5** на сто - при дарение между лица извън посочените в буква "1".

(2) При възмездно придобиване на имущество данъкът е в размер **2.6** на сто върху оценката на прехвърляното имущество, а при замяна – върху оценката на имуществото с по-висока стойност.

(3) При делба на имущество, когато притежаваният преди делбата дял се уголемява, данъкът се начислява върху превишението.

Чл.37. Освобождават се от данък придобитите имущества по чл. 48 от ЗМДТ.

Чл.38. (1) Данъкът се заплаща в общината по местонахождението на недвижимия имот, а в останалите случаи - по постоянния адрес, съответно по седалището на данъчно задълженото лице. Лицата, които нямат постоянен адрес, заплащат данъка по настоящия си адрес.

(2) Данъкът се заплаща при прехвърлянето на недвижимия имот, ограничените вещни права върху недвижим имот и моторните превозни средства, а в случаите на чл. 44, ал. 3 от ЗМДТ към момента на издаване на акта удостоверяващ правото на собственост, който подлежи на вписване.

Чл.39. Съдиите, нотариусите, областните управители, кметовете на общините и други длъжностни лица извършват сделката или действието, с което се придобиват, учредяват, изменят или прекратяват вещни права, след като установят, че са платени данъците по този раздел за имуществото, което е предмет на сделката или действието.

Чл.40. (1) Службите по вписванията в 7-дневен срок уведомяват общината за прехвърлените, учредените, изменените или прекратените вещни права върху недвижими имоти.

(2) Нотариусите в 7-дневен срок от извършване на сделката уведомяват общината за прехвърлените вещни права върху недвижимите имоти и превозните средства, като предоставят информация за размера на заплатения данък по чл. 39, ал. 2 и основата, върху която е определен.

(3) Срокът по ал. 1 започва да тече от деня, следващ вписването.

(4) В едномесечен срок от получаване на уведомлението по ал. 1 служителят в общинската администрация определя годишния данък за прехвърлените, учредените, изменените или прекратените вещни права върху недвижимите имоти въз основа на данъчната оценка, послужила за определяне на данъка по този раздел, и уведомява данъчно задължените лица.

Раздел IV

Данък върху превозните средства

Чл.41. С данък върху превозните средства се облагат:

1. превозните средства, регистрирани за движение по пътната мрежа в Република България;

2. корабите, вписани в регистрите на българските пристанища;

3. въздухоплавателните средства, вписани в държавния регистър на Република България за гражданските въздухоплавателни средства.

Чл.42. Данъкът се заплаща от собствениците на превозните средства.

Чл.43. (1) Размерът на данъка се определя от служител на общинската администрация въз основа на данни от регистъра на пътните превозни средства, поддържан от Министерството на вътрешните работи, и се съобщава на данъчно задълженото лице.

(2) Алинея 1 не се прилага, когато:

1. пътното превозно средство е придобито по наследство;

2. пътното превозно средство е собственост на повече от едно лице;

3. собственикът/собствениците на пътното превозно средство няма/нямат постоянен адрес, съответно седалище на територията на страната;

4. са налице основания за предявяване право на освобождаване от данък;

(3) Собствениците на превозни средства, с изключение на случаите по ал.1, декларират пред общината по постоянния им адрес, съответно седалище, притежаваните от тях превозни средства в двумесечен срок от придобиването им. За превозните средства, които не са регистрирани за движение в страната, двумесечният срок започва да тече от датата на регистрацията им за движение. При придобиване на превозно средство по наследство декларацията се подава в срока по чл. 32 от ЗМДТ.

(4) Когато собствениците на превозни средства нямат постоянен адрес, съответно седалище на територията на страната, декларации се подават пред общината по регистрация на превозното средство.

(5) Служителят на общинската администрация може да изисква документи, удостоверяващи факти и обстоятелства, имащи значение за данъчното облагане. При прекратяване на регистрация на превозно средство данъчно задълженото лице представя документ от компетентен орган.

Чл.44. (1) За леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т годишният данък се състои от два компонента – имуществен и екологичен, и се определя по следната формула:

ГДПС = ИмК x ЕК,

където:

ГДПС е годишният размер на данъка върху превозните средства за леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т;

ИмК е имуществен компонент, който се определя по реда на т. 1;

ЕК е екологичен компонент, който се определя по реда на т. 2

1. имущественият компонент се определя от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, коригирана с коефициент в зависимост от годината на производство на автомобила, по следната формула:

ИмК = C_{kW} x Кгп,

където:

C_{kW} е частта от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, която се определя от мощността на двигателя и размера на данъка, както следва:

а) до 55 kW включително – 0,80 лв. за 1 kW;

б) над 55 kW до 74 kW включително – 0,90 лв. за 1 kW;

в) над 74 kW до 110 kW включително – 1,15 лв. за 1 kW;

г) над 110 kW до 150 kW включително – 1,40 лв. за 1 kW;

д) над 150 kW до 245 kW включително – 2,00 лв. за 1 kW;

е) над 245 kW – 2,20 лв. за 1 kW;

Кгп е коригиращ коефициент за годината на производство на автомобила в следните размери:

Брой на годините от годината на производство, включително годината на производство	Коефициент
Над 20 години	1,1
Над 15 до 20 години включително	1,0
Над 10 до 15 години включително	1,3
Над 5 до 10 години включително	1,5
До 5 години включително	2,3

2. екологичният компонент се определя в зависимост от екологичната категория на автомобила в следните размери:

Екологична категория	Коефициент
без екологична категория, с екологични категории "Евро 1" и "Евро 2"	1,10
"Евро 3"	1,00
"Евро 4"	0,80
"Евро 5"	0,60
"Евро 6" и "EEV"	0,40

(2) Данъкът за ремаркета на леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т. е в следните размери:

1. товарно ремарке – **10** лв.

2. къмпинг ремарке – **15** лв.

(3) Данъкът за мотопеди е в размер **15** лв., а за мотоциклети, както следва:

1. до 125 куб. см включително – **17** лв.

2. над 125 до 250 куб. см включително – **30** лв.

3. над 250 до 350 куб. см включително – **45** лв.

4. над 350 до 490 куб. см включително – **70** лв.

5. над 490 до 750 куб. см включително – **100** лв.

6. над 750 куб. см – **150** лв.

(4) Данъкът за триколесно превозно средство, определено в чл. 4 от Регламент (ЕС) № 168/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 15 януари 2013 г. относно одобряването и надзора на пазара на дву-, три- и четириколесни превозни средства (ОВ, L 60/52 от 2 март 2013 г.), наричан по-нататък "Регламент (ЕС) № 168/2013" на базата на общото тегло е в размер, както следва:

1. до 400 кг включително – **5** лв.

2. над 400 кг – **7** лв.

(5) Данъкът за автобуси се определя в зависимост от броя на местата за сядане:

1. до 22 места, вкл. мястото на водача – **100** лв.

2. над 22 места, вкл. мястото на водача – **200** лв.

(6) Данъкът за товарен автомобил с технически допустима максимална маса над 3,5 т, но не повече от 12 т, се определя в размер **15 лв.** за всеки започнати **750 кг** товароносимост.

(7) Данъкът за седлови влекач и влекач за ремарке се определя в зависимост от допустимата максимална маса на състава от превозни средства, от броя на осите и вида на окачването на влекача, посочени в свидетелството за регистрация на влекача, както следва:

Брой оси на седловия влекач/вleckача за ремарке	Допустима максимална маса на състава от превозни средства, посочена в свидетелството за регистрация на влекача (в тона):		Данък (в лева)	
	равна или повече от	по-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
1	2	3	4	5
А) с две оси	-	18	10 лв.	36 лв.

	18	20	36 лв	83 лв
	20	22	83 лв	191 лв
	22	25	247 лв.	444 лв.
1	2	3	4	5
	25	26	444 лв.	780 лв.
	26	28	444 лв.	780 лв.
	28	29	430 лв.	518 лв.
	29	31	518 лв.	851 лв.
	31	33	851 лв.	1181 лв.
	33	38	1181 лв.	1795 лв.
	38	-	1309 лв.	1779 лв.
Б) с три и повече оси	36	38	832 лв.	1154 лв.
	38	40	1154 лв.	1596 лв.
	40	-	1596 лв.	2362 лв.

(8) Данъкът за специализирани строителни машини (бетоновози, бетон-помпи и други), автокранове, и други специални автомобили, без тролейбусите, е в размер **150 лв.**

(9) Данъкът за автокранове с товароподемност над 40 тона, е в размер **300 лв.**

(10) Данъкът за трактори е в размери, както следва:

1. от 11 kW до 18 kW включително – **10 лв.**
2. над 18 kW до 37 kW включително – **15 лв.**
3. над 37 kW – **20 лв.**

(11) Данъкът за други самоходни машини е в размер **50 лв.**

(12) Данъкът за моторни шейни и четириколесни превозни средства е в размер **100 лв.**

(13) Данъкът за товарни автомобили с допустима максимална маса над 12 т. се определя в зависимост от допустимата максимална маса, броя на осите и вида на окачването, както следва:

Брой оси на моторното превозно средство	Допустима максимална маса		Данък (в лв.)	
	равна или повече от	по-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
1	2	3	4	5
А) с две оси	12	13	39 лв	79 лв
	13	14	79 лв.	218 лв
	14	15	218 лв.	308 лв.

	15	-	308 лв.	696 лв.
Б) с три оси	15	17	79 лв	137 лв.
	17	19	137лв.	282 лв.
	19	21	282 лв.	366 лв.
	21	23	366 лв.	564 лв.
	23	-	564 лв.	877 лв.
В) с четири оси	23	25	366 лв.	371 лв.
	25	27	371 лв.	579 лв.
	27	29	579 лв.	920 лв.
	29	-	920 лв.	1365 лв.

Чл.45. Данъкът за плавателните средства е в размер, както следва:

1. за корабите, вписани в регистрите на малките кораби в българските пристанища и в регистрите на общините за корабите, плаващи по вътрешните води без контакт с Черно море и с река Дунав, без яхтите и скутерите - в размер **1** лв. за всеки започнат бруто тон;

2. за корабите, без яхтите, скутерите, влекачите и тласкачите, вписани в регистъра на големите кораби в българските пристанища - в размер **1** лв за всеки започнат бруто тон до 40 бруто тона включително и в размер **0.10** лв за всеки започнат бруто тон над 40 бруто тона;

3. за един джет - в размер **150** лв.

4. за ветроходни и моторни яхти - в размер **40** лв. за всеки започнат бруто тон;

5. за скутери - в размер **2.70** лв. за киловат;

6. за влекачи и тласкачи - в размер **0.14** лв. за киловат;

7. за речни несамоходни плавателни съдове - в размер **0.50** лв. за тон максимална товароносимост.

Чл.46. Данъкът за гражданските въздухоплавателни средства е в размер, както следва:

1. за самолети в експлоатация с валиден сертификат за летателна годност и за вертолети – **20** лв. за всеки започнат тон максимално летателно тегло;

2. за параплан – **12** лв.

3. за делтаплан – **12** лв.

4. за мотоделтаплан – **20** лв.

5. за свободен балон – **30** лв.

6. за планер - **30** лв.

Чл.47. (1) Освобождават се от данък електрическите автомобили, мотоциклети и мотопеди, както и електрическите превозни средства, категории L5e, L6e I L7e, определени в Регламент на ЕС № 168/2013 г.

(2) При прехвърляне на собствеността на превозното средство новият собственик не заплаща данъка, ако предишният собственик го е платил за времето до края на календарната година.

(3) За превозните средства, на които е прекратена регистрацията, данък не се дължи от месеца, следващ месеца на прекратяване на регистрацията за движение. В случаите на обявено за издирване превозно средство регистрацията се прекратява след подадено писмено заявление от собственика в съответното звено "Пътна полиция" по месторегистрация на превозното средство. За излезлите от употреба моторни превозни средства, за които в нормативен акт е предвидено задължение за предаване за разкомплектуване, данък не се дължи след прекратяване на регистрацията им за движение и представяне на удостоверение за предаване за разкомплектуване.

(4) Алинея 3 не се прилага и данъкът се дължи за превозни средства, чиято регистрация е служебно прекратена по реда на чл. 143, ал. 10 от Закона за движението по пътищата, и за превозните средства със служебно прекратена регистрация поради това, че са с табели с регистрационен номер, които не отговарят на изискванията на българските държавни стандарти – БДС 15980 и БДС ISO 7591.

Чл.48. (1) За мотопеди и мотоциклети с мощност на двигателя до 74 kW включително, и съответстващи на екологична категория "Евро 4" данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на екологични категории, по-високи от "Евро 4" – с 60 на сто намаление от определения по чл. 44, ал. 3 данък.

(2) За автобусите, товарните автомобили, с технически допустима максимална маса над 3,5 т., влекачите за ремарке и седловите влекачи с двигатели, съответстващи на екологична категория "Евро 4", данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на "Евро 5", "Евро 6" и "EEV" – с 50 на сто намаление от определения по чл. 44, ал. 5, 6, 7 и 13 данък.

(3) За автобуси, извършващи обществен превоз на пътници по редовни автобусни линии в градовете и в слабонаселените планински и гранични райони, които се субсидират от общините, данъкът се заплаща в размер 10 на сто от размера, определен по реда на чл. 55, ал. 5 от ЗМДТ, при условие че не се използват за други цели.

(4) Когато в регистъра на пътните превозни средства, поддържан от Министерството на вътрешните работи, няма данни за екологичната категория на моторното превозно средство, се приема, че превозното средство е без екологична категория.

Чл.49. (1) Данъкът върху превозните средства се заплаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим. На предплатилите до 30 април за цялата година са прави отстъпка 5 на сто.

(2) За превозните средства, придобити или регистрирани за движение през текущата година, данъкът се плаща в двумесечен срок от датата на придобиването им, съответно на регистрацията им за движение, в размер 1/12 част от годишния данък за всеки месец до края на годината, включително месеца на придобиването, съответно на регистрацията им за движение.

Чл.50. Данъкът се внася в приход на бюджета на общината по постоянния адрес, съответно седалището на собственика, а в случаите по чл. 54, ал. 5 от ЗМДТ – в

приход на общината по регистрацията на превозното средство.

Раздел V

Патентен данък

Чл.51. (1) Физическо лице, включително едноличен търговец, което извършва дейности, посочени в Приложение № 4 към Глава втора, Раздел VI от ЗМДТ (патентни дейности) се облага с годишен патентен данък за доходите от тези дейности, при условие че:

1. оборотът на лицето за предходната година не превишава 50 000 лв., и

2. лицето не е регистрирано по Закона за данък върху добавената стойност, с изключение на регистрацията за вътреобщностно придобиване по чл. 99 и чл. 100, ал. 2 от същия закон.

(2) За извършваната патентна дейност лицата по ал. 1 не се облагат по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) Лицата по ал. 1 прилагат разпоредбите за данъците, удържани при източника, и за облагане на разходите по чл. 204, т. 2 на Закона за корпоративното подоходно облагане.

Чл.52. (1) Когато в рамките на 12 последователни месеца едно физическо лице е прекратило патентна дейност и/или е образувало ново предприятие, което извършва патентна дейност, и сумарният оборот на двете предприятия е повече от 50 000 лв. за 12 последователни месеца, за новообразуваното предприятие не се прилага чл. 51, в този случай за текущата данъчна година новообразуваното предприятие се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(2) Когато в рамките на текущата данъчна година оборотът на лицето превиши 50 000 лв. или лицето се регистрира по Закона за данък върху добавената стойност, лицето се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) В случаите по ал. 1 и 2 патентният данък за текущата година е дължим до края на тримесечието, предхождащо тримесечието, през което са възникнали обстоятелствата по ал. 1 и 2.

(4) В случаите по ал. 1 и 2 дължимият, съответно внесеният данък, се приспада от годишното данъчно задължение по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(5) По искане на лицето общината издава удостоверение за дължимия размер на патентния данък, за което не се заплаща такса.

(6) Когато в рамките на текущата данъчна година лицето се дерегетира по Закона за данък върху добавената стойност, то се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица за цялата данъчна година.

Чл.53. За целите на патентния данък могат да се определят зони.

Чл.54. (1) Патентният данък се дължи за всяка от упражняваните дейности поотделно съгласно Приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от ЗМДТ.

(2) Лицата, които осъществяват патентна дейност в повече от един обект,

дължат данък за всеки обект поотделно.

(3) Когато патентната дейност започва или се прекратява през течение на годината, с изключение на дейностите, посочени в т.1 и 2 на Приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от ЗМДТ, данъкът се определя пропорционално на броя на тримесечията на извършване на дейността, включително тримесечието на започване или прекратяване на дейността.

(4) Когато в рамките на една патентна дейност, с изключение на дейностите, посочени в т.1 и 2 на Приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от ЗМДТ, през течение на годината се промени обстоятелство във връзка с определяне размера на данъка, размерът на данъка до края на годината, включително за тримесечието на промяната, се определя на базата на размера на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(5) Когато в рамките на една патентна дейност от посочените в т. 1 и 2 на Приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от ЗМДТ през течение на годината се промени обстоятелство, което води до определяне на патентния данък в по-висок размер, за данъчната година се дължи по-високият размер на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(6) Лицата, които осъществяват в един обект едновременно патентните дейности по т. 3 и 31 от Приложение № 4, дължат данък само за дейността по т. 3 от Приложение №4.

(7) При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец и продължаване на дейността приобретателят дължи данък от тримесечието, следващо тримесечието на прехвърлянето, а прехвърлителят – включително за тримесечието на прехвърлянето, и за дейностите, посочени в т. 1 и 2 на Приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от ЗМДТ.

(8) Доходите от дейности, които не са посочени в Приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от ЗМДТ, се облагат по общия ред на закона за данъците върху доходите на физическите лица.

Чл.55. (1) Данъчно задължените лица, които подлежат на облагане с патентен данък, могат да ползват данъчни облекчения в следната поредност:

1. физическите лица, включително едноличните търговци, с 50 и с над 50 на сто намалена работоспособност, определена с влязло в сила решение на компетентен орган, ползват намаление на патентния данък в размер 50 на сто, ако извършват дейността лично и не наемат работници за тази дейност през цялата данъчна година;

2. физическите лица, включително едноличните търговци, които извършват с личен труд през цялата данъчна година два или три вида патентна дейност от посочените в т. 1 – 36 на Приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от ЗМДТ, заплащат патентния данък само за тази дейност, за която определеният данък е с най-висок размер; за извършване на повече от три дейности облекчението не са прилага;

3. физическите лица, включително едноличните търговци, които са пенсионери и извършват патентна дейност, посочена в т. 5, 6, 8 - 15, 18 - 20, 25, 27 - 29 и 31 на

Приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от ЗМДТ, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответната дейност, ако извършват дейността лично и не наемат работници през цялата данъчна година;

4. лицата, които използват работно място за обучение на чираци по смисъла на Закона за занаятите и извършват патентна дейност от посочените в т. 10, 12 и 13 на приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от ЗМДТ, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответното работно място; намалението се ползва, при условие че към декларацията по чл. 57 е приложено копие от удостоверението за вписване в регистъра на чираците, издадено от съответната регионална занаятчийска камара.

(2) Независимо от чл. 54, ал. 4 данъчното облекчение по ал. 1, т. 1 се ползва за цялата данъчна година, през която настъпва неработоспособността или изтича срокът на валидност на решението.

Чл.56. (1) Лицата, които подлежат на облагане с патентен данък, подават данъчна декларация по образец, в която декларират обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, до 31 януари на текущата година. В случаите на започване на дейността след тази дата данъчната декларация се подава непосредствено преди започването на дейността.

(2) Лицата, които до 31 януари на текущата година са подали данъчната декларация по ал.1 и в същия срок заплатят пълния размер на патентния данък, определен съгласно декларираните обстоятелства, ползват отстъпка 5 на сто.

(3) Лицата подават декларация по ал.1 за всички промени в обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, в 7-дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство. При рехвърляне на предприятието на едноличен търговец декларация се подава от прехвърлителя и от приобретателя в 7-дневен срок от датата на прехвърлянето.

(4) Лицата подават данъчна декларация по ал. 1 и за възникването на обстоятелствата по чл. 52, ал. 1 и 2 през съответния период. Данъчната декларация се подава в срок до края на месеца, следващ месеца, през който са възникнали обстоятелствата по чл. 52, ал. 1 и 2.

Чл.57. (1) Данъчните декларации по чл. 56 се подават в общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място – в общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец.

(2) Когато данъчната декларация на чуждестранно физическо лице се подава чрез пълномощник с постоянен адрес в страната, подаването се извършва в общината, където е постоянният адрес на пълномощника.

(3) Приема се че дейността не се извършва от постоянно място, когато промяната през годината на местонахождението на обекта, от който се извършва дейността, води до промяна в размера на данъка.

Чл.58. (1) Патентният данък се внася на четири равни вноски, както следва:

1. за първото тримесечие - до 31 януари;
2. за второто тримесечие - до 30 април;
3. за третото тримесечие - до 31 юли;
4. за четвъртото тримесечие - до 31 октомври.

(2) Когато възникне задължение за внасяне на патентния данък през годината, дължимата част от данъка за текущото тримесечие се внася в 7-дневен срок от датата на подаване на декларацията по чл. 56, а когато декларация не е подадена - в 7-дневен срок от изтичане на срока за подаване на декларацията.

(3) Патентният данък се внася в приход на общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място – в приход на общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец. В случаите по чл. 57, ал. 2 данъкът се внася в приход на общината по постоянния адрес на пълномощника.

Чл.59. Лицата по чл. 51, ал. 1 заплащат патентен данък в размерите посочени в Приложение № 1.

Раздел VI

Туристически данък

Чл.60. (1) С туристически данък се облагат нощувките.

(2) Данъчно задължени лица са лицата, предлагащи нощувки.

(3) Лицата по ал. 2 внасят данъка в приход на бюджета на общината по местонахождение на средствата за подслон и местата за настаняване по смисъла на Закона за туризма.

(4) Данъкът задължително се посочва отделно в документа, издаден от данъчно задълженото лице към лицето, ползвало нощувка.

(5) Лицата по ал. 2 подават декларация по образец до 30 януари на всяка календарна година за облагане с туристически данък за предходната календарна година.

Чл.61. Туристическия данък се определя в следните размери: за всяка нощувка съобразно населените места и категорията на средствата за подслон и местата за настаняване.

(1) За Девин

1. категория 1 звезда - 0.30 лв.
2. категория 2 звезди - 0.30 лв.
3. категория 3 звезди - 0.40 лв.
4. категория 4 звезди - 0.50 лв.
5. категория 5 звезди - 0.60 лв.

(2) За всички населени места.

1. категория 1 звезда - 0.30 лв.
2. категория 2 звезди - 0.30 лв.

3. категория 3 звезди - 0.40 лв.
4. категория 4 звезди - 0.50 лв.
5. категория 5 звезди - 0.60 лв.

Чл.62. Приходите от туристическия данък се разходват за мероприятия по чл. 11, ал. 2 от Закона за туризма.

Раздел VII

Данък върху таксиметров превоз на пътници

Чл.63. (1) Данъчно задължените лица, посочени в този раздел се облагат с данък върху таксиметров превоз на пътници за извършваната от тях или от тяхно име дейност по таксиметров превоз на пътници.

(2) За всички останали дейности данъчно задължените лица се облагат по реда на Закона за корпоративното подоходно облагане, съответно Закона за данъците върху доходите на физическите лица, с изключение на случаите по Глава втора, Раздел VI от ЗМДТ.

(3) Данъчно задължени лица по този раздел са превозвачите, притежаващи удостоверение за регистрация, издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" и разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници, издадено от кмета на община Девин по чл. 24а, ал. 1 от Закона за автомобилните превози.

Чл.64. (1) Годишния размер на данъка върху таксиметров превоз на пътници е **300 лв.**

(2) Данъкът върху таксиметров превоз на пътници по ал. 1 се дължи от данъчно задължените лица за всеки отделен автомобил, за който е издадено разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници.

(3) Когато Общински съвет – Девин не е определил размера на данъка върху таксиметров превоз на пътници за съответната година в срок до 31 октомври, данъкът се събира на базата на действащия размер за предходната година.

Чл.65. (1) Преди получаване на издаденото от кмета на общината разрешение за таксиметров превоз на територията на община Девин по чл. 24а, ал. 1 от Закона за автомобилните превози данъчно задължените лица подават данъчна декларация по образец за дължимия данък в общината.

(2) В декларацията по ал. 1 лицата посочват обстоятелствата, свързани с определянето на данъка.

(3) Данъчно задължените лица подават данъчна декларация за всички промени в обстоятелствата, които имат значение за определянето на данъка, в 7-дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство.

(4) При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец данъчна декларация се подава и от прехвърлителя и от приобретателя в 7-дневен срок от датата на вписване на прехвърлянето в търговския регистър в съответната община.

Чл.66. Дължимият данък върху таксиметров превоз на пътници постъпва в приход на Община Девин когато разрешението за извършване на таксиметров превоз е

издадено за нейната територия.

Чл.67. (1) Когато разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници е издадено през течение на годината, дължимият данък за текущата година се определя по следната формула:

$$\text{ДДТГ} = \frac{\text{ГДТПП} \times \text{БМ}}{12}, \text{ където}$$

ДДТГ е дължимия данък върху таксиметровия превоз на пътници за текущата година;

ГДТПП е размерът на годишния данък върху таксиметров превоз на пътници по чл. 61, ал. 1;

БМ е броят на календарните месеци от текущата година, съответстващи на срока, за който е издадено разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници.

(2) Когато действието на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници бъде прекратено през течение на годината, от платения годишен данък се възстановява недължимо внесена част, определена по следната формула:

$$\text{НВДТПП} = \frac{\text{ПГДТПП} \times \text{ОМ}}{\text{БМ}}, \text{ където}$$

НВДТПП е недължимо внесена част от данъка върху таксиметров превоз на пътници за текущата година;

ПГДТПП е платеният годишен данък върху таксиметров превоз на пътници за срока, за който е издадено разрешението;

БМ - броят на календарните месеци, за който е издадено разрешението и е платен данъкът върху таксиметров превоз на пътници.

ОМ - оставащия брой на календарните месеци от срока на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници, следващи месеца на прекратяване на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници.

Чл.68. Данъкът по чл. 64 се внася преди получаване на издаденото разрешение от кмета на община Девин по чл. 24а, ал. 1 от Закона за автомобилните превози.

Чл.69. Възстановяване на надвнесен данък по чл. 67, ал. 2 се извършва по писмено искане на данъчно задълженото лице по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 1. Тази наредба се издава на основание чл. 1, ал. 2 от Закона за местните данъци и такси.

§ 2. За неуредени въпроси по тази Наредба се прилага действащото законодателство в Република България.

§ 3. Изпълнението и контролът по изпълнението на тази наредба се осъществява от кмета на общината и/или определени от него лица.

§ 4. Настоящата Наредба отменя Наредбата за определяне размера на местните данъци на територията на община Девин, приета с Решение № 163 от 22.12.2008 г. на Общински съвет – Девин, изм. с Решение № 5 от 20.01.2010 г., изм. и доп. с Решение № 5 от 27.01.2011 г., в сила от 01.01.2011 г., изм. и доп. с Решение № 258 от 21.12.2013 г., в сила от 01.01.2014 г., изм. с Решение № 31 от 22.12.2015 г., в сила от 22.12.2015 г., изм. с Решение № 168 от 28.10.2016 г., в сила от 01.01.2017 г., изм. с Решение № 54 от 31.03.2017 г., изм. с Решение № 182 от 29.12.2017 г., в сила от 01.01.2018 г., изм. и доп. с Решение № 1 от 23.01.2019 г. на Общински съвет – Девин, в сила от 01.01.2019 г.

§ 5. Наредбата е приета от Общински съвет – Девин с Решение № от2019 г. по Протокол № и влиза в сила от2019 г.

Видове патентни дейности и годишни размери на данъка

1. Места за настаняване с не повече от 20 стаи, за стая според местонахождението на обекта

Патентни дейности	I зона Централна градска част	II зона Всички останали улици от гр. Девин и село Триград	III зона Останалите населени места
1 и 2 звезди	100 лв.	80 лв.	40 лв.

2. Заведения за хранене и развлечения – данъкът се определя за място за консумация, включително на открити площи, или за обект, според местонахождението на обекта.

Патентни дейности	I зона Централна градска част	II зона Всички останали улици от гр. Девин и село Триград	III зона Останалите населени места
а) ресторанти			
1-2 звезди	11 лв.	9 лв.	6 лв.
3 звезди	19 лв.	15 лв.	9 лв.
б) заведения за бързо обслужване			
1-2 звезди	7 лв.	6 лв.	5 лв.
3 звезди	11 лв.	9 лв.	7 лв.
в) питейни заведения, с изключения на посочените в буква "е"			
1-2 звезди	7 лв.	6 лв.	5 лв.
3 звезди	11 лв.	9 лв.	7 лв.
г) кафе-сладкарници			
1-2 звезди	6 лв.	5 лв.	4 лв.
3 звезди	9 лв.	7 лв.	5 лв.
д) барове - дневни			
2 звезди	15 лв.	13 лв.	8 лв.
3 звезди	33 лв.	27 лв.	15 лв.
- нощни			
2 звезди	21 лв.	17 лв.	10 лв.
3 звезди	45 лв.	39 лв.	16 лв.
е) бюфети, каравани и павилиони – за обект	153 лв.	103 лв.	78 лв.

3. Търговия на дребно до 100 кв. м нетна търговска площ на обекта- данъкът се определя, съгласно нетната търговска площ за 1 кв. м. на обекта.

I зона Централна градска част	II зона Всички останали улици от гр.Девин и село Триград	III зона Останалите населени места /села/
12 лв.	8 лв.	6 лв.

4. Платени паркинги – данъкът се определя за 1 брой на място за паркиране според местонахождението на обекта.

I зона Девин 35 лв.	II зона Селата 10 лв.
------------------------------------	--------------------------------------

5. Дърводелски услуги- данъкът се определя според местонахождението на обекта.

I зона Девин 300 лв.	II зона Селата 160 лв.
-------------------------------------	---------------------------------------

6. Шивашки, кожарски, кожухарски и плетачни услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта.

I зона Девин 300 лв.	II зона Селата 100 лв.
-------------------------------------	---------------------------------------

7. Търговия, изработка и услуги за изделия от благородни метали - данъкът се определя според местонахождението на обекта.

I зона Девин 900 лв.	II зона Селата 500 лв.
-------------------------------------	---------------------------------------

8. Обущарски и шапкарски услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта.

I зона Девин 100 лв.	II зона Селата 80 лв.
-------------------------------------	--------------------------------------

9. Металообработващи услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта.

I зона Девин 330 лв.	II зона Селата 100 лв.
-------------------------------------	---------------------------------------

10. Бръснарски и фризьорски, ветеринарно-фризьорски услуги- данъкът се определя за работно място според местонахождението на обекта.

I зона Девин 330 лв.	II зона Селата 150 лв.
-------------------------------------	---------------------------------------

11. Машинописни и/или копирни услуги - данъкът се определя за брой устройство според местонахождението на обекта.

I зона Девин 336 лв.	II зона Селата 180 лв.
-------------------------------------	---------------------------------------

12. Козметични услуги, поставяне на татуировки- данъкът се определя за работно място според местонахождението на обекта.

I зона Девин 330 лв.	II зона Селата 130 лв.
-------------------------------------	---------------------------------------

13. Маникюр, педикюр - данъкът се определя за работно място според местонахождението на обекта.

I зона Девин 200 лв.	II зона Селата 80 лв.
-------------------------------------	--------------------------------------

14. Часовникарски услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта

I зона Девин	II зона Селата
110 лв.	60 лв.

15. Тапицерски услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта

I зона Девин	II зона Селата
300 лв.	200 лв.

16. Автомивки: ремонт, регулиране и балансиране на гуми - данъкът се определя според местонахождението на обекта

I зона Девин	II зона Селата
800 лв.	400 лв.

17. Авторемонтни, автотенекеджийски, автобояджииски и други услуги по техническото обслужване ремонта на МПС - данъкът се определя според местонахождението на обекта

I зона Девин	II зона Селата
900 лв.	400 лв.

18. Ремонт на електро- и водопроводни инсталации - данъкът се определя според местонахождението на обекта

I зона Девин	II зона Селата
200 лв.	100 лв.

19. Стъкларски услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта

I зона Девин	II зона Селата
500 лв.	170 лв.

20. Поддържане и ремонт на битова техника, уреди, аудио-визуални уреди, климатици, ремонт на музикални инструменти- данъкът се определя според местонахождението на обекта

I зона Девин	II зона Селата
300 лв.	60 лв.

21. Компаньонки и компаньони – данъкът се определя според местонахождението на обекта

I зона Девин	II зона Селата
4 200 лв.	3 000 лв.

22. Масажистки и масажисти - данъкът се определя според местонахождението на обекта

I зона Девин	II зона Селата
960 лв.	500 лв.

23. Гадатели, екстрасенси и бионерготерапевти - данъкът се определя според местонахождението на обекта

I зона Девин	II зона Селата
3 600 лв.	2 000 лв.

24. Фотографски услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта

I зона Девин	II зона Селата
500 лв.	220 лв.

25. Посреднически услуги при покупко-продажба, замяна и отдаване под наем на недвижими имоти - данъкът се определя според местонахождението на обекта

I зона Девин	II зона Селата
1000 лв.	300 лв.

26. Санитарни възли, наети под аренда - данъкът се определя според местонахождението на обекта

I зона Девин	II зона Селата
240 лв.	150 лв.

27. Ключарски услуги, ремонт на брави, поправка на чанти, книговезки услуги, ремонт на шевни машини - данъкът се определя според местонахождението на обекта

I зона Девин	II зона Селата
100 лв.	60 лв.

28. Ремонт на чадъри, ремонт и зареждане на запалки, ремонт на велосипеди, коминучистачни услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта

I зона Девин	II зона Селата
72 лв.	50 лв.

29. Заложни къщи

I зона Девин	II зона Селата
12 000 лв.	3 000 лв.

30. Продажба на вестници, списания, българска и преводна литература - данъкът се определя според местонахождението на обекта

I зона Девин	II зона Селата
110 лв.	50 лв.

31. Ремонт на компютри, компютърна и друга електронна офис техника(копирни апарати, факс апарати, принтери и други) - данъкът се определя според местонахождението на обекта

I зона Девин	II зона Селата
865 лв.	300 лв.

32. Игри с развлекателен или спортен характер – данъкът се определя за брой съоръжения според местонахождението на обекта, както следва:

а) за развлекателни игрални автомати и други игри, функциониращи с монета или

жетон, размера на данъкът се определя за брой съоръжения.

I зона Девин 160 лв.	II зона Селата 100 лв.
-------------------------------------	---------------------------------------

б) за минифутбол, тенис на маса, хвърляне на стрели, пейнтбол и спийдбол, минибаскетбол, бридж, табла- размера на данъкът се определя за брой съоръжения.

I зона Девин 17 лв.	II зона Селата 8 лв.
------------------------------------	-------------------------------------

в) за зали за боулинг и кегелбан – данъкът за игрален коридор и билиард – данъкът за маса

I зона Девин 72 лв.	II зона Селата 40 лв.
------------------------------------	--------------------------------------

33. Фитнес центрове и спортни зали - данъкът се определя според местонахождението на обекта както следва:

За 1 кв. м.

I зона Девин 3 лв.	II зона Селата 1.50 лв.
-----------------------------------	--

и за един фитнес уред

I зона Девин 540 лв.	II зона Селата 300 лв.
-------------------------------------	---------------------------------------

34. Химическо чистене, пране и гладене – данъкът се определя на брой съоръжения според местонахождението на обекта

I зона Девин 250 лв.	II зона Селата 140 лв.
-------------------------------------	---------------------------------------

35. Мелничарски услуги

а) за мелници за брашно – данъкът се определя в размер на **18 лв.** на линеен сантиметър от дължината на млевната линия;

б) за мелници за фураж – стационарни – данъкът се определя в размер на **600 лв.**

36. Услуги с атрактивен характер:

а) корабчета - **750 лв.** на брой;

б) лодки - **450 лв.** на брой;

в) яхти - **900 лв.** на брой;

г) джетове - **900 лв.** на брой;

д) влакчета - **30 лв.** на място;

е) файтони - **75 лв.** на място;

ж) водни ски, водни планери и сърфове, водни колела включително надуваеми, водни увеселения - **150 лв** на брой оборудване;

з) зимни ски(включително ски- екипировка), зимни кънки, сноубордове, шейни – **150 лв.** на брой оборудване;

- и) въртележки, виенски колела, блъскащи се колички, велосипеди и рикши - **150 лв.** на място;
- к) детски колички и моторчета - **150 лв.** за брой;
- л) стрелбище – **300 лв.** за брой стрелбище.

37. Обучение на водачи на моторни превозни средства – данъкът се определя за брой МПС в следните размери:

а) мотопеди и мотоциклети	400 лв.
б) други МПС	700 лв

38. Услуги "Пътна помощ" на пътни превозни средства – данъкът се определя в размер на **2 000 лв.** за брой МПС.

39. Услуги със земеделска и горска техника – данъкът се определя за брой техника, както следва:

- а) комбайни - **330 лв;**
- б) трактори, тракторни ремаркета, самоходни шасита и други самоходни и самодвижещи се машини - **110 лв;**
- в) прикачни, навесни и стационарни машини – **11 лв.**